

DE BRIEF AAN DE EFEZIËRS

www.trustingthelord.com

Hoofdstuk 1

“Ef.1:1: Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van God, aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus:

Als Paulus zegt “een apostel” dan is het duidelijk dat er nog andere mannen zijn die apostel zijn. In het bijzonder de 12 apostelen van Israël waar Petrus, Jacobus en Johannes deel van uitmaakten. Maar ten tijde van het boek Handelingen waren er nog anderen die apostelen werden genoemd maar die waren verbonden met Paulus in zijn bediening.

In Hand.14:4 en 14 wordt Barnabas een apostel genoemd. Barnabas en Saulus werden, in Handelingen 13, voor een werk afgezonderd door de Heilige Geest. Het blijkt eveneens dat Paulus naar Apollos verwijst als een apostel in 1Kor.4:6 en 9. Anderen, die ook apostelen werden genoemd en die verbonden waren met Paulus, waren Silvanus en Timotheüs in resp. 1Thess.1:1 en 2:6.

Al deze mannen, Barnabas, Apollos, Silvanus en Timotheüs, waren Joden en zijn verbonden geweest met de gemeente te Jeruzalem, met uitzondering van Timotheüs. Timotheüs werd in Handelingen 16 een discipel en Paulus nam hem vanaf die tijd met zich mee. Uit de bijbel is het echter duidelijk dat Paulus de enige is die DE apostel der Heidenen is. Er is niemand anders in de bijbel die dat van zichzelf zegt.

Efeziërs 1:1 lijkt eveneens heen te wijzen naar twee groepen mensen. In een later hoofdstuk zal dat duidelijk worden uitgelegd. Het is duidelijk dat Paulus bekend was bij de “gelovigen te Efeze” en dat ze Paulus ook kenden want hij had daar, ten tijde van Handelingen 19, in totaal drie jaar gepredikt en onder hen geleerd.

Maar de brief aan de Efeziërs is gericht aan mensen die Paulus niet kende. Hij had slechts “gehoord van hun geloof” zoals dat in vers 15 staat van dit zelfde hoofdstuk. U zult straks, als we verder gaan, duidelijk zien dat er niet één maar twee groepen mensen worden omschreven.

“Ef.1:2: Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Dit is de wijze waarop Paulus zijn brieven opent. Maar let er op dat hij zegt: *Genade zij u en vrede van God, onzen Vader*”,.....”. Het is alleen in de brieven van Paulus dat er zo’n spreekwijze wordt gebruikt. In de Hebreeuwse brieven, Hebreeën tot en met Openbaring , vindt u “dienstknechten van God” maar u ziet nimmer een verwijzing naar zonen van God. Om zonen van God genoemd te worden moeten zij eerst overwinnaars worden. De enige uitzondering hierop is in 1Johannes alwaar de brief aan overwinnaars is geschreven. Vergelijk 1Joh.2:3 en 14 met 1Joh.3:2 en 1Joh.5:4 en 5. Zie ook Op.21:7.

In het geval van de leden van het lichaam van Christus, in deze bedeling, zijn wij overwinnaars IN CHRISTUS. Christus heeft voor ons overwonnen, in onze plaats, en namens ons. God heeft hem voor ons tot zonde gemaakt opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem (2Kor.5:21). Rechtvaardigheid is ons toegerekend en is gebaseerd op wat Christus heeft gedaan en niet gebaseerd op hetgeen wij doen. Hij stortte zijn bloed voor ons.

Hij is gestorven voor onze zonden en is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). De leer van Paulus aan de gemeente, het lichaam van Christus, verschilt van de leer tijdens de verdrukking, Hebreeën tot en met Openbaring.

“Ef.1:3: Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

Er is een zevenvoudige beschrijving van deze zegeningen welke volgen. Het zijn geestelijke zegeningen en geen lichamelijke. Merk op dat ze in de hemel in Christus Jezus zijn.

“Ef.1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

In Christus zijn we heilig en onberispelijk. Paulus zegt dat we zijn gewassen, zijnde gewassen met het water van het woord, en geheiligd, en gerechtvaardigd in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God. Leden van het lichaam van Christus zijn uitverkoren in Christus voor de grondlegging der wereld. God beloofde daar eeuwig leven, zoals in:

“Titus 1:2: In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd;

Voor de tijden der eeuwen waren wij daar niet aanwezig. Maar wie was daar wel? God de Zoon was daar. God de Vader beloofde God de Zoon daar, vóór de tijden der eeuwen, eeuwig leven. In die tijd had God voorkennis van hen die hun vertrouwen zouden stellen in Christus als hun Redder, vandaar dat Paulus zegt:

“Rom.8:29: Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

Redding is aldus gebaseerd op de voorkennis van God. Het is niet zo dat God sommigen heeft voorbestemd om gered te worden en anderen om verloren te gaan, maar eenvoudig dat God voorkennis had van hen die hun vertrouwen op Christus zouden stellen als hun Redder, en gebaseerd op die voorkennis heeft hij hen voorbestemd. Niet voorbestemd om gered te worden maar om hen gelijkvormig te maken aan het beeld van zijn Zoon.

“Ef.1:5: Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil.

Opnieuw is hier, in dit vers, de voorbestemming niet om gered te worden. God dwingt niemand om gered te worden. Maar de voorbestemming is “tot aanneming tot kinderen”. Daarom verwijst Paulus consequent naar de leden van het lichaam van Christus als kinderen van God, erfgenamen van God en medeërfgenen met Christus. Een dergelijke positie vindt u nergens buiten de brieven van Paulus, Romeinen tot en met Filemon.

“Ef.1:6: Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde;

De derde in de lijst van zegeningen is dat we “begenadigd zijn in de geliefde”. Jezus Christus is de geliefde Zoon van God, zoals in Matth.3:17, verklaart te zijn de Zoon van God door de opstanding, zoals in Rom.1:4, en hen die hun vertrouwen hebben gesteld in Christus als hun

Redder zijn BEGENADIGD in hem. Niet het proberen om werken te doen om begenadigd te worden of werken te doen om begenadigd te blijven. (begenadigd → accepteren/aannemen). De brief aan de Kolossenzen zegt:

“Kol.2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

Het volgende vers spreekt over verlossing:

“Ef.1:7: In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

“Ef.1:8: Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;

“In welken” is een verwijzing naar de rijkdom van de genade van God. Het is in die genade en uit die genade dat we gered zijn, verlost zijnde door het storten van het bloed van Christus, het bloed van God zelf. Als iets verlost is, is er een aankoop gedaan, de prijs is volledig betaald. Paulus zegt: “gij zijt duur gekocht” (1Kor.6:20). Die prijs was niet minder dan het gestorte bloed van Jezus Christus aan het kruis. Hij spreekt daar ook over in:

“Kol.1:14: In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;

De volgende zegening heeft te maken met een verborgenheid:

“Ef.1:9: Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven.

“Ef.1:10: Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

Opmerking van de vertaler: De King James Bijbel zegt:

“Ephes. 1:10: That in the dispensation of the fulness of times he might gather together in one all things in Christ, both which are in heaven, and which are on earth; even in him.”.

Het woord “wederom” (*again*) ontbreekt hier en dat is, naar mijn mening, duidelijker.

Er was een verborgenheid van Zijn wil die voorheen nimmer bekend is gemaakt totdat het werd geopenbaard aan Paulus en hij er over schreef. Deze verborgenheid behoort tot de “bedeling van de volheid der tijden”. Dat begint na de 1000 jarige regering van Christus waarnaar Paulus verwijst in de brief aan de Korinthiërs:

“1Kor.15:25: Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.

“1Kor.15:26: De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.

In de bedeling van de volheid der tijden zal de dood er niet meer zijn, ook geen pijn of droefheid. En in die tijd zal God ALLES tot één vergaderen in Christus. Dat zijn beide, dat in de hemel is en dat op aarde is. Wij hebben alreeds een erfdeel in Christus.

*“Ef.1:11: In Hem, in Welken **wij** ook een erfdeel geworden zijn, **wij**, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;*

Ook hier is de voorbestemming (te voren verordineerd) niet dat God er voor koos om sommigen te redden en anderen verloren te laten gaan. Maar eerder, gebaseerd op Zijn voorkennis, van hetgeen Paulus naar voren brengt in de volgende verzen, dat degenen waarvan God voorkennis had en die op Christus zouden vertrouwen als hun Redder voorbestemd waren volgens het plan van God. Het doel van God is om zondaren te redden die niet zichzelf kunnen redden, en door dat te doen krijgt God de glorie die hem toekomt.

*“Ef.1:12: Opdat **wij** zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, **wij**, die eerst in Christus gehoopt hebben.*

“**Wij**” is een groep mensen. Paulus maakt deel uit van die groep. Die groep mensen hebben het EERST op Christus gehoopt. Paulus was de EERSTE die alleen op Christus heeft gehoopt voor redding.

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Het was aan Paulus dat het WAAROM van het kruis werd geopenbaard. Paulus zegt in 1Kor:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

Paulus was de eerste mens die die boodschap heeft ontvangen en de eerste mens die die waarheid geloofde. Dat is het waarom hij zegt dat hij de EERSTE is en dat hij heden ten dage het VOORBEELD is ter redding. Petrus predikte niet in het boek Handelingen dat Christus gestorven is voor de zonden van de mensen. In plaats daarvan zegt Petrus: “bekeert u en wordt gedoopt tot vergeving der zonden”. Deze “vergeving” kijkt vooruit naar een toekomstige dag van verzoening voor het volk Israël. Een tijd wanneer hun zonden uitgewist zullen worden als Jezus Christus weer terug komt. (Hand.3:19-21).

Maar het was Paulus die heeft gezegd dat Christus STIERF voor onze zonden. Het was Paulus die heeft geschreven dat hij werd overgeleverd voor onze overtredingen en opgewekt is voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). Het was Paulus die heeft geschreven dat wij de verzoening reeds nu hebben verkregen; Petrus predikte dat dat voor Israël het geval zou zijn bij de tweede komst van Christus. De boodschap van Paulus verschilt van de boodschap van Petrus.

Paulus zegt dus dat er een groep mensen was, “**WIJ**”, die eerst in Christus gehoopt hebben. Paulus hoort ook bij die groep. Deze groep omvat de Romeinen, de Korinthiërs, de Galaten, en de Thessalonicenzen, dat zijn mensen tot wie Paulus predikte gedurende de periode van het boek Handelingen.

Het boek Handelingen omvat een periode welke een “tijd van belofte” was. De mensen die Paulus in die tijd hoorden prediken waren IN de beloften die aan de vaders waren gedaan, zoals aan Abraham, Izak en Jacob die de vaders zijn van het volk Israël. Paulus vond deze mensen in de synagogen van de Joden waar ze verbonden waren met de Joden. Ze vreesden

de God van Abraham, ze noemden Abraham “vader”, ze zochten de wijsheid van de God van Abraham en ook de zegeningen van de God van Abraham.

Dat geldt NIET voor de volgende groep mensen:

*“Ef.1:13: In Welken ook **gij** zijt, nadat **gij** het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken **gij** ook, nadat **gij** geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;*

De WIJ van vers 12 verschilt duidelijk van het GIJ van vers 13. Het is een andere groep mensen. Deze groep mensen, die we vinden in vers 15 en die hij nimmer heeft ontmoet, waren niet IN de beloften, maar waren veeleer vreemdelingen voor hen zoals dat staat in Ef.2:11-12. Ef.2:12 zegt dat ze in die tijd zonder Christus waren, zonder God en zonder hoop in de wereld.

Degenen in Ef.1:12 waren niet zonder hoop. Zij hadden hoop op de God van Abraham. Zij waren IN de beloften. Let op wat Paulus zegt in de synagoge van de Joden te Antiochië in Pisidië:

“Hand.13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

Let wel dat DEZER zaligheid (redding) tegelijkertijd werd gezonden aan twee groepen mensen. Nakomelingen van Abraham en degenen die de God van Abraham vreesden. Dat gaat niet op voor de Efeziërs, de **OOK GIJ** van Ef.1:13. De mensen aan wie de Efeze brief is geschreven waren in het verleden niet verbonden geweest met de Joden, ze waren niet in de synagoges der Joden, en in plaats van de God van Abraham te vrezen hadden ze hun eigen “goden”. In Handelingen 19 aanbaden ze “Diana van de Efeziërs”. Maar iemand heeft tot deze mensen gepredikt en ze hebben in Christus geloofd. Paulus zegt dus dat ze, nadat ze hebben geloofd, ze verzegeld zijn met de Heilige Geest der belofte:

“Ef.1:14: Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

“De verkregene verlossing” verwijst naar een toekomstige dag die de Opname van de gemeente wordt genoemd in welke onze vernederde lichamen veranderd zullen worden en gelijk gemaakt worden aan het verheerlijkte lichaam van de Heere Jezus Christus, zoals dat staat in Fil.3:20-21:

“20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen.

Deze Efeziërs zijn leden van het lichaam van Christus geworden, en het is HETZELFDE LICHAAM volgens Ef.3:6. Het is niet een tweede lichaam van Christus of een ander lichaam van Christus.

“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

Het ZELFDE LICHAAM is hetzelfde lichaam als deze:

“Rom.12:5: Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden.

En dezelfde als deze:

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

En dezelfde als deze:

“Gal.3:27: Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

“Gal.3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

Met andere woorden, de gemeente, het lichaam van Christus, is begonnen met Paulus, hij is de eerste en het voorbeeld. Toen Paulus uitging gedurende het boek Handelingen predikte hij het evangelie van Christus, eerst tot de Jood en ook tot de Griek. Hij verwijst naar het evangelie als MIJN evangelie en de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid welke van de tijden der eeuwen geheim was gehouden. (Rom.16:25).

Hij zegt in Rom.11:11 dat door de val van Israël, niet door hun wederoprichting zoals in de oud testamentische profetieën staat, de zaligheid tot de Heidenen is gekomen. Hij is de apostel der Heidenen en hem is de boodschap tot redding der Heidenen gegeven.

Dus gedurende de periode van het boek Handelingen, een tijd van belofte, een tijd waarin God zijn volk nog niet had verstoten, zoals Hij wist dat gebeuren zou, maar in plaats daarvan redde hij hen, niet om deel uit te maken van een heilig volk en een koninklijk priesterschap zoals Petrus dat schrijft in 1Petrus 2:9, maar om leden te worden van een lichaam van gelovigen genoemd de gemeente, het lichaam van Christus, gered en verzegeld en gereed voor de hemel, niet voor het beloofde land Israël.

Dat zijn degenen die WIJ worden genoemd in Ef.1:12. Hierbij horen eveneens Paulus, Titus, Timotheüs en alle mensen aan wie Paulus in die tijd predikte: De Romeinen, de Korinthiërs, de Galaten en de Thessalonicenzen. Gedurende die tijd schreef Paulus brieven aan hen. Ze worden de brieven uit de “Handelingen periode” genoemd om ze te onderscheiden van de zeven door Paulus geschreven boeken die de “gevangenisbrieven” worden genoemd, deze brieven zijn geschreven na het sluiten van het boek Handelingen.

Paulus kende deze mensen die genoemd werden “wij, die eerst in Christus gehoopt hebben”. Hij bracht tijd met hen door en hij leerde hen. Zij kenden hem. Maar dat is niet het geval met de mensen in vers 13 waarnaar hij verwijst als “OOK GIJ”.

“Ef.1:15: Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,

“Ef.1:16: Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden;

Toen Paulus van deze mensen had gehoord bad hij voor hen en schreef hen deze brief. Het doel van deze brief is om hen bekend te maken met wie ze zijn en wat ze zijn in Christus. Het was niet zo dat ze de brief konden lezen en dan gered worden. Ze zijn duidelijk reeds gered, ze hadden hun vertrouwen op Christus gesteld en waren verzegeld met de Heilige Geest der belofte.

Paulus was een biddende man. Hij verwijst zo'n 43 keer naar bidden of gebed in de brieven Romeinen tot en met Filemon. 13 keer bid hij voor anderen en 7 keer vraagt hij aan anderen om voor hem te bidden. Maar hier dankt hij voor deze mensen.

“Ef.1:17: Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

“Ef.1:18: Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

Paulus wil dat deze mensen het begrijpen, zodat ze mogen weten welke de hoop is van Zijn roeping. Mensen worden geroepen door het evangelie. God heeft besloten door de dwaasheid van de prediking hen te redden die geloven. De Efeziërs hebben geloofd. Nu wil Paulus dat ze de dingen begrijpen waarover hij schrijft.

Neem de tijd om op te merken hoe vaak, vanaf vers 13, dat Paulus verwijst naar U en Gij en Uwer. Let op het contrast tussen deze woorden en het WIJ van vers 12. Het is onmiskenbaar. Dit zijn twee groepen mensen. Ze zouden kunnen worden genoemd “verbonden met” en “vreemdelingen”. Degenen die waren verbonden met Israël en degenen die vervreemd waren van Israël. Maar nu zijn ze leden van HET ZELFDE lichaam, de gemeente, het lichaam van Christus.

Let op de grote kracht in het volgende:

“Ef.1:19: En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht,

“Ef.1:20: Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

“Ef.1:21: Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige;

Jezus Christus is boven allen, boven alle overheid en macht en kracht, en heerschappij en boven allen naam. En dat omvat zowel deze wereld als de toekomstige wereld. Alle dingen zijn aan Zijn voeten onderworpen. Maar God heeft aan Christus iets GEGEVEN:

“Ef.1:22: En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

“Ef.1:23: Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Jezus Christus “die alles in allen vervult” en hier zegt Paulus dat het lichaam van Christus de vervulling is van Hem. Er zijn nog andere mensen die “in Christus” zijn, maar ze maken geen

deel uit van de “vervulling van Hem”, ze maken geen deel uit van het lichaam van Christus. Alle gelovigen die de prediking van Petrus, in het boek Handelingen, hoorden en geloofden waren in Christus qua verlossing. Dat is, ze waren vrijgekocht door het bloed van HET Lam door Johannes aangehaald in Johannes 1. “Het lam van God”. Maar u kunt duidelijk zien dat verlossing en verzoening twee verschillende dingen zijn. Paulus schrijft in Rom.5:11 dat wij de verzoening nu hebben ontvangen. Maar Petrus predikt en schrijft van een toekomstige DAG van verzoening voor het volk Israël. Die “in de wijnstok” zijn, Johannes 15, moeten in de wijnstok blijven, ze moeten volharden tot het einde zoals dat staat in Matth.24:13 teneinde deelgenoot te worden van Christus zoals dat staat in Hebr.3:6 en 14.

Alleen Paulus zegt dat. Alleen Paulus spreekt over onze verzoening als zijnde verleden tijd. Alleen Paulus schrijft dat we zijn verzegeld met de Heilige Geest der belofte tot de dag van verlossing, de dag van de Opname. Geen andere schrijver in de Bijbel verwijst of naar het evangelie van Christus, of naar de gemeente, het lichaam van Christus. Alleen Paulus heeft de leer voor de gemeente, het lichaam van Christus.

HOOFDSTUK 2

Ef.2:1: En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

De U waar Paulus hier naar verwijst is een voortzetting van de gedachtengang van het vorige hoofdstuk. Het is een verwijzing naar “OOK GIJ” van Ef.1:13. Met andere woorden een tweede groep mensen die op een later tijdstip, na de periode van het boek Handelingen, ook hun vertrouwen hebben gesteld op Christus als hun Redder.

Let er op hoe vaak Paulus verwijst naar “U” en “Gij” en “Uwer”, na Ef.1:13, tot dit punt. U zult bemerken dat er een duidelijk onderscheid is tussen deze groep mensen en die van Ef.1:12 die het EERST hebben gehoopt op Christus.

Deze mensen van eertijds WAREN dood in misdaden en zonden en wel om twee redenen. Eén daarvan komt hier:

“Rom.5:12: Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Alle mensen zijn zondaren en allen sterven. De enige uitzondering hier op zullen degenen zijn die blijven leven tot de tijd van de Opname van de gemeente waarover Paulus spreekt in 1Thess.4:13-18. Alle mensen hebben het bloed van Adam en vandaar dat ze allen zondaren zijn. Mensen zondigen omdat ze zondaren ZIJN. Ze worden geen zondaar als ze de één of andere zonde begaan.

Maar deze mensen waren om nog een andere reden dood in hun zonden, en die reden wordt naar voren gebracht in vers 12 van dit hoofdstuk. Het vers zegt dat deze mensen “eertijds”, evenals de mensen van vandaag de dag, zonder Christus waren, zonder God en zonder hoop in de wereld. Wat is de reden hier van? Omdat ze: “.....vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte,”, waren.

Er zijn andere mensen in de brieven van Paulus die niet voldoen aan deze beschrijving. De Galaten waren bijvoorbeeld niet vervreemd van Israël. Ze waren in het verleden verbonden met Israël. Ze waren geen vreemdelingen van de verbonden, in plaats daarvan waren ze IN de beloften. Hetzelfde is waar voor de Romeinen, de Korinthiërs en de Thessalonicenzen. Al deze mensen waren IN de beloften. God deed, voor heden ten dage, echter nimmer enige belofte aan de Efeziërs, noch aan u of aan mij of andere mensen.

“Ef.2:2: In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;

Er is een geest die in alle ongelovigen werkt. Paulus zegt dat die geest werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid. Het woord “ongehoorzaamheid” is letterlijk ongeloof. Het tegengestelde van ongehoorzaamheid is gehoorzaamheid, maar het verwijst niet naar het gehoorzaam zijn aan een systeem van wetten, zoals de wet van Mozes, maar het is een verwijzing naar “gehoorzaamheid des geloofs”. Let op het volgende:

“2Thess.1:7: En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht;

“2Thess.1:8: Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

Gehoorzaam zijn aan het evangelie is het geloven daarvan. Zie hetgeen Paulus zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.16:26: Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;

De gehoorzaamheid is dus de gehoorzaamheid DES GELOOFS. Het tegenovergestelde is ongehoorzaamheid of ongeloof. Paulus zegt dat, als ons evangelie bedekt is, dan is het bedekt voor hen die verloren gaan:

“2Kor.4:3: Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan;

“2Kor.4:4: In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

De god van deze wereld is de overste van de macht der lucht waarnaar Paulus verwijst in Ef.2:2. Degenen die niet geloven zijn degenen die het evangelie van Christus horen en het weigeren te geloven. Hun verstand wordt verblind voor de waarheid van het evangelie, namelijk dat Christus is gestorven voor al onze zonden. Dat hij is overgeleverd voor onze overtredingen en is opgewekt voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). Alles wat nodig is, is in Christus te geloven om gered te worden, maar er zijn velen die dat niet willen.

Paulus zegt dat we van nature allen kinderen des toorns zijn:

“Ef.2:3: Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

“Ef.2:4: Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

“Ef.2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

God hield zoveel van deze Efeziërs, en mensen als u en ik, dat hij Christus heeft gezonden om voor ons te sterven, zonde te worden gemaakt voor ons opdat wij rechtvaardig voor God gemaakt kunnen worden in Hem. Onze redding is dus naar de liefde van God, zijn barmhartigheid en zijn genade. Het is UIT genade dat we zijn gered. We zijn samen met Christus levend gemaakt. Christus is gestorven om zijn LICHAAM te redden. De gemeente IS het lichaam van Christus. Toen Christus is gestorven is, naar de gerechtigheid, het gehele LICHAAM van Christus met hem gestorven. Toen hij werd begraven werd zijn LICHAAM met hem begraven en toen hij levend werd gemaakt is zijn LICHAAM met hem levend gemaakt. Het is een gerechtelijke en geestelijke positie die gelovigen hebben IN Christus.

“Ef.2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Het gehele lichaam van Christus is dus opgewekt, samen opgestaan, samen opgevaren, en zijn nu samen met Christus gezet in de hemel in Christus Jezus. Paulus verwijst vier keer naar “in den hemel” in de brief aan de Efeziërs en dezen allen zijn een verwijzing naar Christus en zijn lichaam:

“Ef.1:3: Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

“Ef.1:20: Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

“Ef.2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

De vierde verwijzing heeft te maken met overheden en machten in de hemel met de bedoeling de veelvuldige wijsheid van God, door de gemeente, aan hen bekend te maken. (Ef.3:10). Maar Paulus gaat verder:

“Ef.2:7: Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Met andere woorden, als een oud testamentische heilige God zou vragen om hem een voorbeeld van zijn genade te tonen dan zou God direct wijzen naar de leden van de gemeente, het lichaam van Christus.

“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

“Ef.2:9: Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Ef.2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Vandaag de dag is redding een gave. Het is niet door werken, opdat niemand roeme. Onze redding is het resultaat van het werk van Christus. Hij deed al het werk voor onze redding, het is een gedane zaak, het is volbracht. Er kan niets aan worden toegevoegd en er kan niets van worden afgedaan.

“2Kor.5:19: Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.

God heeft de wereld met zichzelf verzoend. Hij deed dat door onze zonden toe te rekenen aan Jezus Christus. God heeft hem voor ons tot zonde gemaakt en Christus leed tot in de dood aan het kruis. Hij nam onze plaats in. Het kruis had ons kruis moeten zijn. Maar Christus ging naar het kruis leed en bloedde en stierf voor zondaren, voor de goddelozen en zelfs voor de vijanden van God (Rom.5:6, 8; 10). Alles wat dus overblijft voor ons om te doen is precies hetzelfde te doen als ook de Efeziërs deden...alleen geloven in Christus Jezus voor redding.

Het belangrijkste punt van dit hoofdstuk, en het belangrijkste punt betreffende de Efeziërs aan wie Paulus deze brief heeft geschreven is hetgeen hij nu naar voren brengt:

“Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Merk op dat hij zegt dat “eertijds” deze mensen, de groep mensen die wordt genoemd in Ef.1:13, zonder Christus waren. Waarom waren zij zonder Christus? Het was niet het feit dat ze zondaren waren die nog niet gered waren. Let op WAAROM hij zegt dat ze zonder Christus waren. OMDAT ZE vervreemd waren van het burgerschap Israëls.

Die van Ef.1:12 waren niet vervreemd van het burgerschap Israëls. In feite waren ze Joden, Joodse proselieten en Heidenen die de God van Abraham vreesden. Het “wij” die EERST op Christus hoopten van Ef.1:12 waren Israëlieten en Heidenen die verbonden waren met Israël, geen vervreemden van Israël. Dat was het geval met de mensen tot wie Paulus voorheen had gepredikt gedurende de tijdsduur van het boek Handelingen. Zie de Galaten:

“Gal.3:7: Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

Paulus vertelde de Efeziërs, aan wie hij deze brief schreef, nimmer dat ZIJ de kinderen van Abraham waren. Abraham wordt zelfs niet genoemd, niet in deze brief en ook niet in de latere brieven van Paulus welke de “gevangenis brieven” worden genoemd. Maar de Galaten, de Romeinen, de Korinthiërs en de Thessalonicenzen hadden een geestelijke verbinding met Abraham. Ze noemden hem “vader”. Paulus schrijft in Rom.4:16 dat Abraham de vader is van ons allen.

Merk eveneens op in de brief aan de Galaten:

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

Als nu het oude testament de rechtvaardiging van de Efeziërs “voorzag” dat is er een probleem met Efeziërs drie vers 8:

*“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen, door het Evangelie, te verkondigen den **onnaspeurlijken** rijkdom van Christus,*

Paulus verwijst speciaal naar DEZE genade, aan Paulus gegeven, dat hij iets onder de Heidenen zou gaan prediken dat “onnaspeurlijk” was.

Als iets onnaspeurlijk is dan is dat “niet na te gaan, kan niet worden gevonden, niet traceerbaar”. Er is niets over geschreven in de oud testamentische geschriften, en ook niet in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, over de redding van DEZE Heidenen. Reden:

*“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, **die van alle eeuwen verborgen is geweest in God**, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;*

Deze “gemeenschap der verborgenheid” was niet in de schrift aanwezig, verborgen of iets anders. Het was VERBORGEN IN GOD...niet verborgen in de Schrift. Het was niet na te gaan totdat het werd geopenbaard aan Paulus. Dat is hetgeen waarnaar hij verwijst als DEZE genade.

Zie opnieuw in de brief aan de Galaten:

“Gal.4:28: Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak was.

De kinderen der belofte is een verwijzing naar de beloften die God heeft gedaan, eerst aan Abraham, dan aan Izak, dan aan Jacob, de vaders van het volk Israël. Maar let er op dat in ons vers, in plaats van als Izak te zijn, kinderen der belofte, dat deze mensen VREEMDELINGEN van de beloften waren:

*“Ef.2:12: **Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.***

Let op alles wat in dit vers wordt gezegd: Zonder Christus, vervreemd, vreemdelingen, geen hoop hebbende, zonder God in de wereld. Zo waren deze mensen eertijds. Onze enige hoop is in het volgende vers:

*“Ef.2:13: **Maar nu** in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.*

MAAR NU zijn we nabij geworden door het bloed van Christus. Dit is dus waar “DÓÓR” het kruis van Christus...maar niet “AAN” het kruis van Christus. Dit was een verborgenheid, het was onnaspeurlijk, het was verborgen in God totdat de Heer het aan Paulus bekend maakte.

Het heeft alles te maken met het visioen in de tempel waarover Paulus spreekt in Handelingen 22, dat vers zegt:

“Hand.22: 21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

Om te kunnen vergelijken kijken we naar een ander vers. Neem nota van het vers waarnaar we gaan kijken. Het is het verslag van Paulus van hetgeen de Heer tegen hem heeft gezegd op de weg naar Damascus in Handelingen negen, het staat echter in Handelingen 26:

“Hand.26:17: Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende;

Let op het verschil tussen die twee verzen. Ten tijde van Handelingen negen, dat is het vers dat we zojuist hebben gelezen (Hand.26:17) waar Paulus spreekt over de verschijning van de Heer aan hem op de weg naar Damascus, let op wat hij zegt:

Het zegt TOT DEWELKE IK U **NU** ZENDE. Vergelijk dat nu met het andere vers, het vers van Hand.22:21. Het vers zegt IK ZAL U AFZENDEN. Het “nu zenden” en “zal u zenden” betekent twee verschillende zendingen. Eén op de weg naar Damascus in Handelingen negen, en de andere OP EEN LATER TIJDSTIP in de tempel te Jeruzalem.

Dat is de reden waarom Paulus in de brief aan de Efeziërs spreekt over DEZE genade, en om DEZE oorzaak, en om te zeggen MAAR NU in contrast met EERTIJD in Ef.2:11-12-13.

Alle waarheid in de brief aan de Efeziërs is bestaanbaar DOOR het kruis maar niet AAN het kruis. Niemand kan deze waarheid geloofd hebben voordat het bekend werd gemaakt en het is niet eerder bekend gemaakt totdat de Heer Paulus heeft gezonden, niet TOT het volk Israël, maar VER TOT DE HEIDENEN (Hand.22:21), zoals de Efeziërs en de mensen van vandaag de dag. Een zorgvuldige studie zal kenbaar maken dat dit niet gebeurde in Handelingen negen, dertien of in Handelingen 28. Het gebeurde het waarschijnlijkst tijdens de reis van Paulus naar Jeruzalem ten tijde van Handelingen 18:22.

Opmerking van de vertaler: Zie de uitgebreide studie in het artikel: “Het visioen van Paulus in de tempel te Jeruzalem” en het artikel: “De tweede zending van Paulus”.

Niet dat Paulus direct werd gezonden ten tijde van Handelingen 18:22, maar dat was het moment dat hij het visioen had. Paulus had nog enig werk te doen alvorens hij kon vervullen wat de Heer hem in het visioen heeft gezegd en dat was om het evangelie van Christus te VERVULLEN, zoals dat staat in Rom.15:19 en 29. Paulus deed dat ten tijde van Handelingen 19 en het eerste deel van Handelingen 20, en toen nam zijn bediening een enorme wending;

“Hand.20:22: En nu ziet, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal;

“Hand.20:23: Dan dat de Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen aanstaande zijn.

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Het evangelie der genade Gods in de bedeling der genade Gods (Ef.3:2) is waar alles om draait in de brief aan de Efeziërs.

“Ef.2:14: Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende,

“Ef.2:15: Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

*“Ef.2:16: En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen **door** het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.*

Er zijn er die zeggen dat dit slechts een verwijzing is naar de wet, maar het omvat eveneens nog iets anders. Het omvat handgeschreven inzettingen. Merk op wat Jacobus zegt ten tijde dat Paulus opging naar Jeruzalem om “het evangelie dat ik predik” aan hen bekend te maken:

“Hand.15:20: Maar hun zal aanschrijven, dat zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en van bloed.

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen.

Gedurende de tijdsduur van het boek Handelingen ging Paulus naar de synagogen, daar werd de wet van Mozes gelezen, en Paulus gaf hun de inzettingen om die te onderhouden:

“Hand.16:4: En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over, die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te onderhouden.

“1Kor.11:2: En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb.

Er zijn vandaag de dag geen inzettingen om die te onderhouden. Er is vandaag de dag geen vijandschap tussen hen die voorheen waren verbonden met Israël en degenen die dat niet waren. In feite is er helemaal geen Israël om te zegenen. Israël is verstoten, verstrooid onder de volken en ze werden Lo-ammi of ”niet Gods volk” tot een toekomstige dag. Vandaag de dag verschijnt de genade van God, die redding brengt, aan ALLE mensen en God wil dat ALLEN gered worden en tot kennis der waarheid komen (1Tim.2:4).

Ef.2:17: En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren.

Merk op degenen die “VERRE” waart, in contrast met hen die “NABIJ” waren. Die verre waren zijn de mensen aan wie de brief aan de Efeziërs is geschreven. Zij komen overeen met de mensen zoals die van vandaag de dag.

“Ef.2:18: Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader.

“WIJ BEIDEN” is een verwijzing naar degenen van Ef.1:12, die EERST op Christus gehoopt hebben en een verwijzing naar “OOK GIJ” van Ef.1:13.

“Ef.2:19: Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;

Vreemdelingen en bijwoners was eertijds de toestand van de Efeziërs. Maar dat is nu niet meer waar. Maar het vers zegt niet dat we medeburgers zijn VAN Israël. Al de mensen in de brief aan de Efeziërs zijn inwoners, niet van Israël, maar van de Hemel. Ze worden huisgenoten Gods genoemd. Er waren er die eertijds VAN Israël waren en er waren er die vervreemd waren van het burgerschap Israëls. Maar nu ligt de nadruk op de huisgenoten Gods. Dat de gemeente, het lichaam van Christus, het “geestelijk” Israël is, is geen geloofsleer.

“Ef.2:20: Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;

“Ef.2:21: Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere;

Het huishouden van God is te vergelijken met een gebouw. Paulus zegt, in 1Korinthiërs, dat hij als een wijs bouwmeester het fundament heeft gelegd. Merk op dat het een heilige tempel is. Er zijn niet vele tempels. Er is er slechts één:

1Kor.3:16: Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont?

Ulieden, allen te samen, zijn DE TEMPEL. Er wordt niet gezegd tempels maar slechts één tempel. Die tempel is het huis van God. Het is de gemeente, het lichaam van Christus. Paulus noemt het een pilaar en vastigheid der waarheid, de gemeente des levenden Gods in 1Tim.3:15.

“Ef.2:22: Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

En het laatste vers in dit hoofdstuk is aangaande OOK GIJ in contrast met WIJ DIE EERST. Allen zijn leden van HETZELFDE LICHAAM. Sommigen werden leden ten tijde van het boek Handelingen en anderen op een later tijdstip. De brief aan de Efeziërs is waarschijnlijk één van de twee laatste door Paulus geschreven brieven. De andere is 2 Timotheüs. Aan het einde van 2 Timotheüs was al de schrift GEGEVEN.

HOOFDSTUK 3

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

“Om deze oorzaak” heeft te maken met het feit dat Paulus letterlijk een gevangene is in de gevangenis te Rome. Hij zegt dat hij de gevangene is van Jezus Christus voor U die Heidenen zijt. Dit is een zeer bijzondere opmerking. Het is niet hetzelfde als te zeggen “DE” Heidenen. Paulus is in de bijbel de enige die DE apostel van DE Heidenen is. Zie in de brief aan de Romeinen:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

U ziet dat Paulus hier spreekt tot “u Heidenen”, met andere woorden, aan hen aan wie de brief aan de Romeinen is geschreven. MAAR...de “u Heidenen” in de brief aan de Romeinen verschillen nogal van de “u Heidenen” in de brief aan de Efeziërs. Het verschil tussen die in de brief aan de Romeinen en degenen waarvan we hier lezen in de brief aan de Efeziërs is dat degenen in de brief aan de Romeinen niet “vervreemd van het burgerschap Israëls” waren, en ze waren ook geen “vreemdelingen van de verbonden”. In feite is het tegenovergestelde waar van de Romeinen. Ze waren verbonden met Israël, ze waren IN de beloften en noemden Abraham zelfs “vader”.

Feitelijk zegt Paulus in Romeinen 4:16 dat Abraham “de vader van ons allen” is. Hij zegt dat bepaald niet van deze Efeziërs. De naam van Abraham wordt niet genoemd in de brief aan de Efeziërs, en ook niet in de latere brieven van Paulus, die doorgaans de “gevangenisbrieven” worden genoemd. Met andere woorden, de brieven die zijn geschreven na de Handelingen periode. De reden hiervoor is de situatie die hij uiteen zet in Efeziërs 2:11-12.

Wanneer hij dus zegt “om deze oorzaak”.....” (Ef.3:1) slaat dat op de waarheid van het laatste vers van hoofdstuk twee waar Paulus verwijst naar “ook gij”.

“Ef.2:22: Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

Als u, vanaf Ef.2:22, teruggaat en het aantal keren opmerkt dat Paulus verwijst naar “U” en “Gij” en “Uwer” enz, dat zult u zien dat u uitkomt bij Ef.1:13 alwaar u een tweede groep mensen vindt die verschillen van die in Ef.1:12. In vers 12 zijn zij die EERST op Christus gehoopt hebben en in vers 13 vindt u hen die genoemd worden OOK GIJ die op Christus vertrouwden. Dat zijn dus twee groepen mensen.

Dan, vanaf Ef.1:13 tot waar we nu zijn, ziet u veel verwijzingen naar “U”, gij, uwer enz en dat verschilt van het “WIJ” in vers 12. Paulus zegt dus dat het “OM DEZE OORZAAK” is dat hij de gevangene is van Jezus Christus voor U die Heidenen zijt. Dat is een aparte groep mensen. Ze komen overeen met de mensen van vandaag de dag.

Dit alles wijst terug naar wat Paulus onthulde in Handelingen 22 hetwelks zulk een opstand veroorzaakte onder de Joden dat Paulus bijna werd verscheurd door de menigte. Dit is wat hij heeft gezegd:

“Hand.22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

“Hand.22:22: Zij hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven hun stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk een, want het is niet behoorlijk, dat hij leve.

Vanaf die tijd was Paulus een gevangene. Hij verbleef meer dan twee jaar in de gevangenis in Jeruzalem en Cesarea en werd daarna naar Rome gebracht. Hij is in de gevangenis te Rome als hij de brief aan de Efeziërs schrijft aan: “U die Heidenen zijt”.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

“Ef.3:4: Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

Paulus heeft nog niet eerder aan de Efeziërs geschreven, dat wil zeggen niet in een andere brief. Als hij dus zegt dat hij weinige woorden tevoren heeft geschreven dan wijst dat terug naar hetgeen we zojuist hebben besproken in hoofdstuk één en twee. Het heeft te maken met deze vreemdelingen, Heidenen, voorheen niet verbonden met Israël. Hij zegt dat Christus hem dat bekend heeft gemaakt door openbaring. Dat is hoogstwaarschijnlijk een heenwijzing naar het visioen in de tempel waarover hij de Joden te Jeruzalem vertelde in Handelingen 22. Dat visioen gebeurde gedurende één van Paulus zijn reizen naar Jeruzalem in de tijd van het boek Handelingen, waarschijnlijk de reis waarover Lukas schrijft in Hand.18:22.

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

“NU is geopenbaard” verwijst naar de tijd van de brief aan de Efeziërs en aan hen waarover hij schrijft in de brief. De brief aan de Efeziërs is waarschijnlijk de op één na laatste brief die Paulus heeft geschreven, de laatste is 2 Timotheüs. Tychikus was de bode die beide brieven bezorgde, zoals u dat ziet in Ef.6:21-22 vergeleken met 2Tim.4:12.

Wanneer hij zegt dat het “nu is geopenbaard aan zijn heilige apostelen”, is dat dan inclusief Petrus of is het gewoon een verwijzing naar een nieuwe groep apostelen die met Paulus waren verbonden? Het lijkt er op dat Petrus iets wist over hetgeen Paulus predikte omdat hij, in 2 Petrus, verwijst naar de brieven van Paulus, waar hij zegt:

“2Petrus 3:16: Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

Petrus zegt dus dat de dingen waarvan Paulus spreekt “zwaar zijn om te verstaan”. De context van 2 Petrus drie is de ogenschijnlijke vertraging van de terugkeer van de Heer om het Koninkrijk op te richten voor Israël. Petrus zegt dat de Heer niet vertraagd aangaande zijn beloften maar dat hij lankmoedig is. Hij zegt eveneens dat bij de Heer één dag is als duizend jaren en duizend jaren als één dag. Het kan dus zo zijn dat Petrus iets wist van deze verborgenheid waarover Paulus schrijft. Zijn brief is echter gericht aan dezelfde mensen als waar 1 Petrus aan is gericht en dat zijn duidelijk geen Heidenen.

Paulus spreekt dus van een verborgenheid welke NU is bekend gemaakt. Het “NU” is de tijd waarin de brief aan de Efeziërs is geschreven en dat is na het afsluiten van de periode van het boek Handelingen. Dit is de verborgenheid:

“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

Nu moet u vragen ”welk zelfde lichaam?”. Het antwoord hier op is HETZELFDE en de enige gemeente, het lichaam van Christus, waarover Paulus sprak in hoofdstuk één, vers 22 en 23. Het is hetzelfde lichaam waarvan de Romeinen leden werden:

“Rom.12:5: Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden.

Het is hetzelfde lichaam als deze:

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

En hetzelfde als deze:

“Gal.3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

En hetzelfde als deze:

“Kol.3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

Maar de gemeente, het lichaam van Christus is gescheiden en onderscheiden en anders dan deze mensen:

“1Petrus 2:9: Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Terwijl Petrus schrijft aan mensen die behoren tot een HEILIG VOLK schrijft Paulus over een lichaam van gelovigen, genoemd de gemeente, welks is het LICHAAM van Christus en waarin er geen nationaliteiten zijn. Deze Efeziërs zijn leden geworden van HETZELFDE LICHAAM. De vraag is nu: hoe zijn zij daar gekomen?

Het was niet omdat ze het voorrecht hebben gehad om Paulus te horen prediken in de synagogen van de Joden, vanaf Handelingen 9 tot Handelingen negentien, omdat deze mensen van de brief aan de Efeziërs nog nimmer de synagogen van de Joden hebben bezocht. Deze mensen vreesden niet de God van Abraham en ook hebben ze niet de zegeningen van de God van Abraham gezocht. Ze waren voorheen aanbidders van afgoden en hadden hun eigen goden en godinnen.

Ze waren dus nimmer deelgenoot van de beloften, de Romeinen, Korinthiërs, Galaten en Thessalonicenzen waren dat wel. Deze mensen zijn tot God gekomen en hebben geloofd in Jezus Christus als hun Redder omdat in die tijd iemand, niet Paulus, HET EVANGELIE aan hen heeft gepredikt. Let op dat Ef.3:6 zegt dat ze nu mededeelgenoten zijn van de beloften van God in Christus. Hoe? DOOR HET EVANGELIE. Niet door verbonden te zijn met Israël want dat waren ze niet. Niet omdat ze “god-vrezende” Heidenen waren als degenen waartegen Paulus voorheen had gepredikt...maar eenvoudig DOOR HET EVANGELIE.

We zijn nu gekomen in een tijd waarin de bediening van Paulus niet langer EERST tot de Jood is. We zijn in een tijd gekomen waarin de zaligmakende genade van God verschenen is aan ALLE MENSEN en een tijd waarin God wil dat alle mensen zalig worden en tot erkenning van de waarheid komen. (zoals in Titus 2:11 en 1Tim.2:4).

Let er eveneens op dat het vers, Ef.3:6, niet zegt dat deze mensen “mededeelgenoten met Israël” zijn, en het vers zegt ook niet dat ze nu “in de beloften” zijn gekomen die God aan Israël heeft gedaan en aan degenen die met Israël waren verbonden. Het vers zegt dat ze mededeelgenoten waren van de BELOFTE van God in Christus. Welke belofte is dat? Het is het eeuwige leven. Zie:

“Titus 1:2: In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd;

Dat is het waarom Paulus zegt dat deze mensen gered ZIJN, er niet voor hebben gewerkt, niet hoeven te volharden tot het einde om gered te worden, maar ze ZIJN GERED.

“Ef.3:7: Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.

Paulus is een dienaar geworden van het evangelie waarnaar hij verwijst in Ef.3:6 en het betreft hen die eertijds zonder Christus waren, gescheiden van Israël, gescheiden van de beloften, en zonder God en zonder hoop in de wereld.

Paulus is dus de gave gegeven van de genade van God, het evangelie der genade Gods (Hand.20:24) in de bedeling der genade Gods. De “uitdeling/bedeling van HET evangelie” in 1Kor.9:17 is niet gelijkbetekenend met DE bedeling der genade Gods. De bedeling van het evangelie is begonnen met Paulus op de weg naar Damascus en gaat door tot de Opname van de gemeente. Maar binnen dat tijdskader is daar DEZE verborgenheid van hoofdstuk 3 van de brief aan de Efeziërs:

*“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is **deze genade** gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,*

Let er speciaal op dat DEZE genade aan Paulus is gegeven. De reden? Dat hij onder de Heidenen dingen zou prediken die ONNASPEURLIJK waren. Ze waren niet te vinden. Ze waren niet traceerbaar. De verborgenheid behorende tot de redding van SOMMIGEN van de mensen die leden werden van de gemeente, het lichaam van Christus, was verborgen in de Schrift. Paulus citeert veel uit de oud testamentische Schriften in de brieven die hij schreef gedurende de Handelingen periode en maakte toepassingen hiervan op de mensen aan wie hij schreef.

Met andere woorden, hetgeen waar ZAL worden voor Israël, na de verdrukking en bij de tweede komst van Christus, daarvan zegt Paulus dat het nu waar is voor het lichaam van Christus. Maar deze verborgenheid, die hier wordt genoemd, kan niet getraceerd worden in de oud testamentische Schriften, en hier is de reden waarom:

*“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen **verborgen is geweest in God**, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;*

Merk op dat deze verborgenheid niet verborgen was in de oud testamentische Schriften. Het was VERBORGEN IN GOD en werd alleen bekend gemaakt toen DEZE genade aan de apostel Paulus werd gegeven. Het heeft te maken met een zekere gemeenschap en behoort toe aan anderen. Namelijk de mensen aan wie de Efeze brief is geschreven. Dat waren mensen

die Paulus nog nimmer had ontmoet maar die hun vertrouwen op Christus hadden gesteld als hun Redder. Ze zijn nu “medeërfgenenamen van HETZELFDE lichaam”.

“Ef.3:10: Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;

“Ef.3:11: Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere;

God laat vandaag de dag dus iets aan iemand zien. De overheden en de machten in de hemel leren van de veelvuldige wijsheid van God door de gemeente, het lichaam van Christus. Dit was een verborgenheid, het was onnaspeurlijk, maar het eeuwig voornemen van God dat hij heeft beoogt voor de grondlegging der wereld IN Christus Jezus onze Heer.

*“Ef.3:12: In Denwelken wij hebben de vrijmoedigheid, en den toegang met vertrouwen, door het geloof **aan** Hem.*

Opmerking van de vertaler: De king James Bijbel zegt het volgende:

Ephes.3:12: In whom we have boldness and access with confidence by the faith of him.

Het gaat niet om het geloof “aan” Hem maar om het geloof “van” Hem. Zie het artikel: “Het geloof van Jezus Christus”.

Merk op dat onze toegang en onze vrijmoedigheid, om in staat te zijn toegang tot God onze Vader te verkrijgen, door ZIJN (de Heere Jezus Christus) geloof is. Zijn geloof heeft al het werk gedaan. Jezus Christus ging naar het kruis in grenzeloos geloof dat, als hij sterven zou op het kruis voor onze zonden dat God de Vader hem op zou wekken uit de doden. En hij deed dit alles in onze plaats.

“Ef.3:13: Daarom bid ik, dat gij niet vertraagt in mijn verdrukkingen voor u, hetwelke is uw heerlijkheid.

Paulus leed veel verdrukking om de boodschap van genade tot ons, die vandaag de dag leven, te brengen. Hij zei: ”..... en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus,” (Kol.1:24). Paulus leed niet voor onze zonden. Dat kon alleen Christus doen. Maar er moest iemand lijden om de boodschap van genade naar ons toe te brengen. DEZE genade is gegeven aan de apostel Paulus. Hij leed daarvoor verdrukking, maar hij zei dat het “uw heerlijkheid” is.

“Ef.3:14: Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot den Vader van onzen Heere Jezus Christus,

“Ef.3:15: Uit Welken al het geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt,

God heeft een familie. Een zeker aantal van die familie zijn op de aarde en zullen de aarde beërven. Anderen van ons, de gemeente, het lichaam van Christus, hebben een erfenis in de hemel. Paulus bid nu:

“Ef.3:16: Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens;

“Ef.3:17: Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt;

“Ef.3:18: Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,

“Ef.3:19: En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.

Paulus wil dat de gelovigen weten welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zijn. Dat is alles van de schepping van God. En te bekennen de liefde van Christus. God had ons zelfs lief toen we dood waren door de misdaden en de zonden Ef.2:1. Christus stierf voor zondaren Christus stierf voor de goddelozen. Christus stierf voor de vijanden van God. God verzoende, in Christus, de wereld met zichzelf, en rekende hun hun overtredingen niet toe.

Met andere woorden, uw zonden zijn vandaag de dag niet het probleem. Het punt is vandaag de dag of u uw vertrouwen op Christus wilt stellen als uw Redder, door te geloven dat hij voor al uw zonden is gestorven en dat hij is opgewekt voor uw rechtvaardigmaking.

“Ef.3:20: Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,

Er is “geloofskracht” dat vandaag de dag werkt in de gelovige. Paulus zegt:

“2Tim.1:7: Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der gematigdheid.

Ef.3:21: Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.

De conclusie van hoofdstuk drie van de Efeze brief is dat hetgeen waarover Paulus hier spreekt een AANVULLENDE openbaring is. Het is niet de “verborgenheid van Christus”. Dat is alreeds verteld. De verborgenheid van Christus is hetgeen Paulus gedurende het gehele boek Handelingen heeft gepredikt. Paulus zegt dat hij “MIJN evangelie” predikte, hetwelks is het evangelie van Christus, gepredikt tot eerst de Jood en ook de Griek, totdat hij de volle zegen van het evangelie van Christus had gepredikt. (Rom.15:19 en 29).

De verborgenheid die Paulus predikte waren in wezen drie dingen: Als belangrijkste het evangelie, het feit dat Christus stierf voor ONZE zonden, naar de Schriften, zie 1Kor.15:3. Het ONZE is een verwijzing naar hen van “het burgerschap Israëls” en bestond uit Joden en Heidenen die Grieken werden genoemd. Paulus kon de Efeziërs niet vertellen dat Christus was gestorven voor hun zonden “naar de Schriften” als hij hun tegelijkertijd vertelt dat de verborgenheid met betrekking tot hun redding “onnaspeurlijk” was in de oude testamentische Schriften omdat het daar niet was. In plaats daarvan was het verborgen in God.

Dus de “verborgenheid van Christus” behoorde tot degenen aan wie Paulus predikte wat hij noemde “het evangelie van Christus”. Het tweede wat behoort tot de verborgenheid van Christus is dat de zaligheid komt, niet door de HERRIJZENIS van Israël zoals dat was geprofeteerd in de oud testamentische Schriften, maar door de VAL van Israël. Het meest opmerkelijke vers is Rom.11:11:

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij (Israël) gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Het derde wat behoort tot de verborgenheid van Christus is dat, in plaats van een “heilig volk” en een koninkrijk van priesters, God door de bediening en boodschap van Paulus een lichaam van gelovigen gaat vormen waarin er geen nationaliteit en geen onderscheid is.

Maar de verborgenheid van hoofdstuk drie van de brief aan de Efeziërs moet genoemd worden “de verborgenheid VAN het evangelie” (Ef.6:19). Het is het evangelie der genade Gods, dat Paulus voor het eerst noemde in Hand.20:24, in de bedeling der genade Gods. Zie dit vers:

“Ef.6:18: Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;

“Ef.6:19: En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken;

De VERBORGENHEID VAN HET EVANGELIE is de verborgenheid waarover Paulus spreekt in hoofdstuk drie. Het heeft te maken met het feit dat deze Heidense vreemdelingen, mensen die Israël nimmer hadden gezegend, nimmer verbonden waren met de Joden, en dus niet in de verbonden der belofte waren, nu MEDEËRFGENAMEN zijn geworden samen met Paulus, Titus, Timotheüs en de Romeinen, de Korinthiërs, de Galaten en de Thessalonicenzen. Niet omdat ze hebben besloten om zichzelf te verbinden met Israël, want in die tijd bestond het Israël van de bijbel niet meer. Ze waren verstoten. Ze zijn “lo-ammi” geworden, dat wil zeggen, niet Gods volk, zoals dat staat in Hosea 1:9, tot een toekomstige dag als God Israël opnieuw zal herstellen.

Deze mensen zijn medeërfgenamen geworden en zijn leden geworden van HETZELFDE LICHAAM DOOR HET EVANGELIE. Dat is het evangelie der genade Gods in de bedeling der genade Gods dat aan Paulus is gegeven, de apostel der Heidenen.

HOOFDSTUK 4

“Ef.4:1: Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;

Paulus is een letterlijke gevangene, in banden te Rome. De oorzaak is, zegt hij: “Voor u die Heidenen zijt”. Met andere woorden, ten tijde van Handelingen 22 vertelde Paulus aan de Joden te Jeruzalem over het visioen die hij daarvoor had gehad behorende bij zijn bediening. Toen Paulus hen vertelde dat de Heer hem had gezegd: “want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”, werden ze erg boos. Ze scheurden hun klederen, gooiden stof in de lucht en schreeuwden: “Weg van de aarde met zulk één, want het is niet behoorlijk, dat hij leve”(Hand.22:22. Vanaf die tijd ging de bediening van Paulus een andere weg dan gedurende de tijdsduur van het boek Handelingen. Gedurende de tijd van het boek Handelingen ging en predikte hij onder de burgers van Israël maar nu is de focus van zijn bediening gericht op “vreemden” voor Israël. Dat zijn “U Heidenen”...Heidenen zoals u en ik

en de mensen die vandaag de dag in de wereld zijn. Mensen die nimmer verbonden waren met Israël, Israël nimmer zegend en waren ook nimmer betrokken bij de verbonden der beloften. Mensen die eertijds zonder God en zonder hoop in de wereld waren. Dit alles wordt naar voren gebracht in de voorgaande hoofdstukken.

Nu bid hij deze Heidenen om waardiglijk te wandelen. U kon niet waardiglijk wandelen totdat u iets wist over de “roeping met welke gij geroepen zijt”. Uw wandel, als een gered iemand, als lid van het lichaam van Christus, is de manier van leven waarin u behoort te leven. Met andere woorden, uw “roeping” impliceert het pogen waarover we komen te spreken in vers drie. Let op wat hij hier zegt:

“2Tim.1:8: Schaam u dan niet der getuigenis onzes Heeren, noch mijns die Zijn gevangene ben; maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de kracht Gods;

“2Tim.1:9: Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen;

Merk op dat gelovigen gered ZIJN, ze hebben er niet aan gewerkt, ze hebben er niet voor gewerkt, en werken er niet voor om het vast te houden. Niet naar ONZE werken, want onze redding is naar ZIJN werk. Het werk van Jezus Christus aan het kruis. Met andere woorden, zoals in Titus 3:5: *“Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid,.....”*. Christus is voor onze zonden gestorven. Het betalen voor de zonden wordt niet verkregen door de waterdoop, door bekering, door belijdenis of het omslaan van een nieuwe bladzijde of het opschonen van uw doen en laten. Redding is het resultaat van het werk van Jezus Christus en het is een gift. Een gift is iets dat ontvangen moet worden...het is niet iets waarvoor je kunt werken. In hoofdstuk twee zegt Paulus: “wij zijn ZIJN maaksel.

Merk op dat de roeping waarmee wij worden geroepen een heilige roeping is. Een heilige roeping is een overweldigende roeping, het is een geheiligde roeping. Het is een afzonderlijke of gescheiden roeping. In contrast hiermee zijn er een aantal mensen in Mattheüs 25 die het Koninkrijk zullen beërven dat voor hun is bereid vanaf de grondlegging der wereld. Maar deze roeping, naar Gods eigen voornemen en genade, werd ons in Christus Jezus gegeven VÓÓR het begin der wereld. Ieder individu, vandaag de dag in de wereld, die gered is omdat hij zijn vertrouwen heeft gesteld in Jezus Christus voor zijn redding, maakt deel uit van deze roeping. Nu wordt ons gezegd om waardiglijk dezer roeping te wandelen.

“Ef.4:2: Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde;

Ootmoedigheid is het hebben van een nederige geest. Zachtmoedigheid is nimmer zwakheid. Het betekent mildheid. Nederigheid van geest is het tegenovergestelde van trots en arrogantie. Op de berg Sinaï, in het boek Exodus, waren er mensen met een trots en een hoogmoedige geest. Ze zeiden: *“Al wat de Heere zegt dat zullen wij doen”*. Maar de Heer zei dat ze een hardnekkig volk waren. Ze waren een volk waarin geen geloof is. Het boek Hebreeën zegt dat die generatie niet in staat was om het beloofde land binnen te gaan omdat ze gezondigd hadden. En wat was hun zonde? Het was ONGELOOF volgens Hebreeën hoofdstuk vier. Na 1500 jaar de wet te onderhouden was er niet één van hen die gerechtvaardigd was door het houden van de wet.

Paulus zegt in Romeinen hoofdstuk drie dat *“Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde”*(Rom.3:20). De enige remedie voor de Israëliet was, als hij zag dat hij naar de wet een zondaar was, om naar de priester te gaan om een, naar de eis der wet, bloedig offer te brengen. Met andere woorden, de wet was HUN tuchtmeester om ze tot Christus te brengen, want zonder bloedstorting geschied geen vergeving (Gal.3:25 en Hebr.9:22). Maar u ziet, wanneer zij het bloed offerden van bokken en kalveren, en dat dier dus was gedood, dan bleef dat dier dood! Toen Jezus Christus zichzelf offerde, toen hij zichzelf voor ons gaf en zichzelf als een offer aanbood aan God voor ONZE ZONDEN, hij niet in de dood bleef. God wekte hem op UIT de doden en hij wandelde in nieuwheid des levens om nooit weer te sterven! Hij werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25).

Dat is dus waarnaar ootmoedigheid en zachtmoedigheid verwijzen. We hebben niets om over te roemen of om trots op te zijn. Redding is een gift. Het wordt ontvangen als een gift. Het waardiglijk wandelen is het wandelen met die geestelijke houding, en hij zegt: *“met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde”*. We moeten in liefde wandelen, en de liefde waarin we wandelen is de liefde van de Heer. Feitelijk is het de liefde van God. *“God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren”*(Rom.5:8), Christus stierf voor ons, Christus stierf voor goddeloze mensen en zelfs voor zijn vijanden. Zo waren deze mensen en zo waren u en ik.

Lankmoedigheid heeft het idee in zich van standvastigheid, of geduld. Verdragen is “vol te houden” of om een ander in liefde aan te nemen...in de liefde van God in Christus. Het gaat niet om mijn liefde of uw liefde, maar de liefde van God.

“Ef.4:3: U benaarsigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

Onze wandel is dus een roeping, het is een roepen en wij moeten ons benaarsigen (=beijveren). Het heeft het idee in zich om aan te sporen. Om ijverig en toegewijd te zijn om vooruit te komen. En waartoe moeten we ons beijveren: *“om de enigheid des Geestes te BEHOUDEN door den band des vredes”*. De eenheid gaat speciaal over de gemeente aan wie God Jezus Christus als hoofd heeft gegeven, de gemeente die Zijn lichaam is. De hoofdletter “G” (Geestes) is een verwijzing naar de Heilige Geest. Het gaat niet over mensen die samenkomen in een geest van samenwerking. Het zegt niet: “Laat ons allen overeenstemmen”. Met andere woorden, het gaat niet over een eenheid die ontstaat door het sluiten van compromissen, dat brengt geen eenheid. Deze eenheid moet tot stand komen door de BAND des vredes. Die is gemaakt door de Heere Jezus Christus. Degenen die gered zijn door hun vertrouwen te stellen op Jezus Christus als hun Redder hebben vrede met God (Rom.5:1). De band is gemaakt, wij moeten die houden, die eenheid is zevenvoudig:

“Ef.4:4: Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

Het éne lichaam is de gemeente, het lichaam van Christus. Het is met Paulus begonnen. Hij is de eerste en het voorbeeld ter redding voor allen die het evangelie, dat Paulus predikt, geloven. Het begon met Paulus op de weg naar Damascus, het lichaam zal compleet zijn als de laatste persoon, door God voorgekend van voor de grondlegging der wereld, het evangelie dat Paulus predikt, gelooft en zijn vertrouwen op Christus stelt. De Romeinen, in Romeinen 12, zijn in het lichaam van Christus. De twaalf stammen, in de brief van Jacobus, zijn dat niet.

De Korinthiërs van 1Kor.12:13 en 27 zijn in het lichaam van Christus maar de overwinnaars van 1Johannes zijn dat niet. De Galaten van Gal.3:27 en 28 zijn leden van het lichaam van Christus maar het heilig volk van 1Petrus 2:9 zijn dat niet. De Kolossenzen van Kol.3:11 zijn in het lichaam van Christus maar degenen in de zeven gemeenten te Azië, in Openbaring, zijn dat niet. Wanneer de gemeente, welke het lichaam van Christus is, Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult (Ef.1:23), VOLLEDIG is, dan zal het lichaam worden weggenomen van deze tegenwoordige boze wereld volgens Gal.1:4. We zullen worden opgenomen om de Heer te ontmoeten in de lucht, volgens 1Thess.4:16-17 en ons vernederd lichaam zal worden veranderd en gelijk gemaakt worden aan het verheerlijkte lichaam van de Heere Jezus Christus volgens Fil.3:21. God had het voornemen en heeft voorbestemd dat zij, die Christus zouden vertrouwen als hun Redder, het beeld Zijns Zoons gelijkvormig zouden worden. Dat is gewaarborgd.

De Geest is de garantie, volgens Efeziërs 1:13 en 14, en het onderpand, de borg en de zekerheid van onze erfenis. We zijn in Christus verzegeld tot de dag van verlossing volgens Ef.4:30. Er is niets, geen macht en geen persoon in de toekomstige wereld die dat kan veranderen, zie Rom.8:28 en 29. Met andere woorden, de “hoop” van onze roeping is niet slechts een wens. Het is onze serieuze verwachting. God heeft het gezegd en dan staat het vast. We weten waar we heen gaan en het is niet “het gelukkige land Kanaän”. In Christus hebben we onze erfenis verkregen welke is boven alle hemelen alwaar we een plaats en een huis hebben, niet met handen gemaakt, waar we tot in alle eeuwigheid zullen wonen, om altijd met de Heer te zijn. Vers 5 zegt:

“Ef.4:5: Eén Heere, één geloof, één doop,

De éne Heer is de Heere Jezus Christus. Hij is onze Heer. We behoren hem toe. Hij kocht ons met zijn eigen bloed. Wij zijn duur gekocht, en daarom zegt Paulus: “...verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn” (1Kor.6:20). Het éne geloof is het geloof VAN Jezus Christus. Wij zijn gered door de genade van God en door ZIJN (Christus) geloof. Het was zijn geloof dat de schaamte en het lijden van het kruis, in onze plaats, heeft verdragen. Paulus zegt: “.....en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft” (Gal.2:20). Wij hebben het leven door ZIJN geloof en we hebben vrijmoedigheid en toegang tot God onze vader door het geloof van HEM.

De éne doop is geen waterdoop. Er was geen water bij het kruis. Degenen van ons die in Christus zijn gedoopt zijn gedoopt IN zijn dood, niet in water. Deze doop moet gerealiseerd worden, niet gesymboliseerd, “Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen” (2Kor.5:7). Romeinen zes en Kolossenzen twee zijn hier duidelijk in en eveneens Galaten drie. Zovelen van jullie gedoopt zijn IN Christus hebben Christus aangedaan (Gal.3:27). Dat is een geestelijke werkelijkheid, een geestelijk lichaam. In het lichaam van Christus is: “Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw” (Gal.3:28). Allen zijn één in Christus en dat is de eenheid. We zijn allen deelgenoot van Christus, zijnde leden van zijn lichaam. Niet zoals de Hebreëen in Hebreëen 3:6 en 14 die volharden moeten tot het einde om deelgenoot te worden. Er waren drie dopen gedurende de periode van het boek Handelingen: Er was de waterdoop, in Hand.2:38, er was een doop die door de Heere Jezus Christus zelf werd gedaan, dat was de doop MET de Heilige Geest zoals in Mattheüs 3:11. De Heer VERVULDE 12 Joodse mannen met de Heilige Geest in Handelingen 2:4....maar er was geen vuur. Het vuur is nog toekomst. De derde doop en de enige die God

vandaag de dag erkend is de doop DOOR de Heilige Geest IN het lichaam van Christus (1Kor.12:13).

En dan nu de laatste van de zevenvoudige eenheid:

“Ef.4:6: Eén God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

In iedere brief verwijst Paulus naar God ONZE Vader, maar u vindt deze uitdrukking niet buiten de brieven van Paulus. U ziet in de boeken Hebreëen tot en met Openbaring verwijzingen naar God maar nimmer naar God ONZE Vader. U ziet wel God de Vader van de Heere Jezus Christus, maar niet ONZE Vader. Vraagt u zich ook af WAAROM dat zo is? Het is omdat ieder persoon in de bediening van Petrus in Handelingen twee, drie, vier, vijf enzovoort, en ieder persoon in de boeken Hebreëen tot en met Openbaring volharden MOETEN tot het einde om AAN HET EINDE gered te worden. Het einde in hun geval kan het einde van hun leven zijn of het einde van de grote verdrukking, wat maar het eerst komt. Ze moeten OVERWINNAARS zijn ten einde het voorrecht te hebben van Op.21:7.

“Op.21:7: Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn.:

Merkte u de toekomstige tijd op? En het ‘zal’? Dat is niet het geval voor het lichaam van Christus. Wij hebben de Geest van aanneming en roepen Abba, Vader. Wij zijn geadopteerd, we zijn geplaatst..... erfgenamen van God en medeërfgenen met Christus. En dat is de ENIGE manier dat in de komende eeuwen God in staat zal zijn om te laten zien de overvloedige rijkdom van zijn genade, in zijn goedheid voor ons, door Jezus Christus. Dat had niet gekund als God iets aan ons had overgelaten om te doen.

“Ef.4:7: Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave van Christus.

In Genesis zes VOND Noach genade in de ogen van de Heer. In Hebreëen vier vers 16 komen de Hebreëen vrijmoedig voor de troon der genade om barmhartigheid te verkrijgen en genade te vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd. In 1 Petrus 1:13 hopen ze tot het einde voor de genade die hun wordt TOEGEBRACHT bij de tweede komst. Maar de apostel Paulus verkreeg barmhartigheid in 1Tim.1:16, de voornaamste (eerste) en het voorbeeld voor redding voor vandaag de dag. Paulus werd GENADE GEGEVEN, en LEGDE volgens die genade het fundament waarop de gemeente, het lichaam van Christus, wordt gebouwd volgens 1Kor.3:10. Met andere woorden, de boodschap van genade kwam tot Saulus op de weg naar Damascus in Handelingen negen, zijn naam werd veranderd in Paulus en hij werd de voornaamste (eerste) en het voorbeeld van “redding uit genade door het geloof” (Ef.2:8) en zonder werken (Ef.2:9). In Fil.1:7 schreef Paulus dat: “*gij allen, zeg ik, mijner genade mede deelachtig zijt*”, en hier zien we dat aan een ieder van ons genade is gegeven. De brieven van Paulus beginnen allemaal met: “*Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus*”.

“Ef.4:8: Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven.

“Ef.4:9: Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste delen der aarde?

*“Ef.4:10: Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is **verre boven al de hemelen**, opdat Hij alle dingen vervullen zou.*

Laat ons hier iets vergelijken. Let op, waarnaar is Christus opgevaren? Hij is opgevaren **VERRE BOVEN** al de hemelen. Paulus zegt in 1Tim:

“1Tim.6:16: Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen.

Merk nu het contrast op in het geval van Stefanus. In Handelingen zeven, na het prediken van de moord aanklacht tegen de leiders van het volk Israël, stenigden ze hem tot hij stierf:

“Hand.7:55: Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods.

Merk op dat hij **NAAR DE HEMEL** kijkt.

*“Hand.7:56: En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den **Zoon des mensen**, staande ter rechter hand Gods.*

Let op de titel van de Heer: “den Zoon des mensen”. Het is een speciale titel van de Heer die alleen wordt gebruikt in relatie tot de aarde en in relatie tot zijn tweede komst. U ziet het alleen gebruikt worden in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en door de Heer zelf, door Stefanus in Handelingen zeven, en door Johannes in het boek Openbaring. Stefanus, in Handelingen zeven, zag de Zoon des Mensen **STAAN** in de hemelen, maar toen hij aan Paulus verscheen was hij “**VERRE BOVEN al de hemelen**” (Ef.4:10). Met andere woorden, de aanwijzing is dat, toen de Heer de positie verliet waar Stefanus hem zag, en dan twee hoofdstukken verder toen Hij aan Saulus verscheen, die Paulus werd, er een **VERANDERING** van doel was. Herinner u wat de Heer aan Paulus vertelde: “want **HIERTOE** ben Ik u verschenen” en tegelijkertijd vertelde Hij Paulus: “in welke Ik u nog zal verschijnen”, dit geeft een overvloed van visioenen en openbaringen van de Heer aan die voorheen nimmer bekend zijn geweest. Het begrijpen van “het recht snijden van het woord der waarheid” is van essentieel belang als we versterkt willen worden in het geloof.

“Ef.4:11: En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;

Merk op dat hij gaven heeft gegeven aan de mensen. De gaven worden hier in dit vers genoemd. De functie van Paulus is dat van **DE** apostel der Heidenen, Rom.11:13, en in het vorige hoofdstuk zegt Paulus: “Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Sommigen van het lichaam van Christus waren apostelen en sommigen waren profeten. Er waren profeten in de gemeente te Korinthe, en Silas en Timotheüs worden in 1Thessalonicenzen apostelen genoemd. Zo ook Barnabas in Handelingen 14.

Paulus zei aan Timotheüs, in 2Tim.4:5, dat hij het werk van een evangelist moest doen. In 2Tim.2:2 zegt hij: “En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren”. De apostelen, profeten, herders en leraars zijn er voor een speciaal doel

“Ef.4:12: Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

Het “**volmaken**” hier is hetzelfde woord als in Matth.4:21 toen de Heer Jacobus en Johannes vond met hun vader Zebedeus toen ze “hun netten **vermaakten**”. De netten die de vissers gebruiken waren er voor om de vissen te vangen. De netten moesten perfect zijn, ze moesten **vermaakt** worden. De heiligen moeten ook perfect worden gemaakt voor een werk.... het werk van de bediening. Alle heiligen hebben aldus een bediening. Een goede dienaar van Jezus Christus, in 1Tim.4:6, is niet iemand met reclame op hun auto van “geestelijkheid” en het dragen van speciale gewaden op zondag. Een dienaar is iemand die tafels wil bedienen, die boodschappen doet en dienst doet. Met andere woorden, hij dient de Heer. Paulus is het voorbeeld in Hand.20:19: “*Dienende den Heere met alle ootmoedigheid*”, soms met tranen en soms met verzoeking. Maar het werk van de bediening is voor de volmaking, het opbouwen van het lichaam van Christus:

“Ef.4:13: Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;

De ‘volkomen man’ spreekt niet van zondeloze perfectie maar spreekt veeleer over volkomenheid en rijpheid. Dat is gegrond en gevestigd in het geloof, gevoed door de gezonde leer van het recht snijden van het woord der waarheid (2Tim.2:15).

“Ef.4:14: Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

Kinderen kunnen vrij gemakkelijk omgevoerd en bewogen worden door wind van leer, maar een persoon die tot rijpheid is gekomen en gevestigd is en weet en begrijpt de gezonde leer, wordt niet zo gemakkelijk bewogen of omgevoerd.

“Ef.4:15: Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus;

“Ef.4:16: Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde.

Tot op hier heeft Paulus gesproken over het waardig wandelen als lid van het lichaam van Christus. Maar nu zegt hij hoe we NIET moeten wandelen:

“Ef.4:17: Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere, dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds.

Het “ik zeg dan dit” is in het licht van alles wat hieraan vooraf is gegaan, en daarom zegt hij om niet te wandelen als de andere Heidenen. De andere Heidenen zijn religieuze Heidenen en die zijn er veel in de wereld. Zo was het toen, toen Paulus deze brief schreef, en zo is het vandaag de dag. Religieus maar verloren vanwege hun religie is de ijdelheid huns gemoeds. In 2Petrus 2:18 spreken de mannen met “opgeblazene ijdelheid” en verlokken de mensen, dat is mensen bij de waarheid vandaan houden door de lust van het vlees. In de brief aan de

Romeinen zien we religieuze Heidenen die in het vlees besneden waren, rusten in de wet, en roemden op God (Rom.2:17). Ze noemden zichzelf Joden. Maar de wet kon hen niet redden, niet omdat de wet zwak is maar omdat het vlees zwak is. Paulus zegt dat zij die in het vlees zijn God niet kunnen behagen (Rom.8:8). Maar het vlees wordt behaagd met filosofie, met tradities van mensen, met de eerste beginselen der wereld, het instellen van inzettingen en tradities om zich daar aan te houden en ga zo maar door.

“Ef.4:18: Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten;

De religieuze Heidenen te Efeze waren geïnteresseerd in het vasthouden van hun religie. Uit het verslag van Handelingen 19 zien we dat deze “andere Heidenen” er geheel in verstrikt waren. De dingen waarvoor Paulus de gelovigen waarschuwt in het volgende hoofdstuk zijn: hoererij, onreinheid en begeerte, welke is afgodendienst.

“Ef.4:19: Welke, ongevoelig geworden zijnde, zichzelf hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven.

“Ef.4:20: Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd;

“Ef.4:21: Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is;

“Ef.4:22: Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;

“Ef.4:23: En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,

“Ef.4:24: En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

De nieuwe mens is een nieuw schepsel in Christus, hetgeen iedere gelovige is. De nieuwe mens, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid. Zo staat hij nu en voor eeuwig voor God. Dit verandert niet en het zal nooit veranderen. Maar deze verzen gaan over de praktische toepassing van die waarheid. Dat is het waardiglijk wandelen.

“Ef.4:25: Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden.

“Ef.4:26: Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid;

“Ef.4:27: En geeft den duivel geen plaats.

De duivel is altijd aanwezig en zijn dienaren zijn er altijd, op de loer liggend om te bedriegen, om u wind van leer te brengen of de laatste nieuwe dingen of iets dat uw focus wegneemt om de Heer te verheerlijken door bezig te zijn met de aardse dingen. Zie: Kol.2:8: “Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus”.

“Ef.4:28: Die gestolen heeft, stele niet meer, maar arbeide liever, werkende dat goed is met de handen, opdat hij hebbe mede te delen dengene, die nood heeft.

“Ef.4:29: Geen vuile rede ga uit uw mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting, opdat zij genade geve dien, die dezelve horen.

Het woord van Gods genade sticht ons. Het bouwt ons op. Al het andere trekt ons naar beneden. Wat hij hier zegt is, dat wat wij zeggen met de woorden uit onze mond, en als die woorden niet geschikt zijn voor het gebruik tot opbouw, en dus geen woorden van genade tot opbouw zijn, zeg dan maar beter niets.

4:30 En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

In hoofdstuk één HEBBEN we de verlossing door het bloed van Christus, de vergeving der zonden en er is eveneens een toekomstige dag van verlossing. Geredde mensen die hun vertrouwen op Christus hebben gesteld en zijn werk aan het kruis, zijn in Christus verzegeld tot die dag. Dat is de dag dat we LICHAMELIJK verlost zullen worden van de aanwezigheid van zonde en van deze tegenwoordige boze wereld.

“Ef.4:31: Alle bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid;

“Ef.4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

Dat is de waardige wandel van een genade gelovige en daarmee eindigt Efeze hoofdstuk vier.

HOOFDSTUK 5

“Ef.5:1: Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen;

In Efeziërs 1:13 vinden we dat deze mensen, aan wie Paulus schrijft, verzegeld waren in Christus nadat ze het evangelie hadden geloofd. Toen werden ze kinderen van God door het geloof in Jezus Christus. In Efeziërs 1:4-5 zegt Paulus dat ze in Christus waren uitverkoren voor de grondlegging der wereld. Dat is de verordining waarvan hij spreekt in vers 5. De verordining is voor: *“aanneming tot kinderen, door Jezus Christus”*.

Dus zijn we deelgenoten van de beloften van God, in Christus, DOOR HET EVANGELIE, en niet door het eertijds verbonden zijn met Israël en evenmin betrokken bij de beloften, ze werden deelgenoten van het eeuwige leven door het geloven van het evangelie. Paulus zegt nu om in liefde te wandelen als geliefde kinderen van God. Kinderen houden van hun vader en hun vader houdt van hen.

“Ef.5:2: En wandelt in de liefde, gelijkewijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelven voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk.

Christus had ons lief toen wij dood waren in overtredingen en zonden. Hij gaf zichzelf over voor ons. God heeft hem voor ons tot zonde gemaakt opdat wij gemaakt zouden kunnen worden rechtvaardigheid Gods in hem. Redding is een gift. Het is door de genade van God, door het geloof van de Heere Jezus Christus. *Rom.5:8: Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.* Paulus zegt dat gelovigen moeten wandelen in de liefde van God en uit liefde tot God.

Nu geeft hij praktische instructies. Praktisch en positioneel zijn twee verschillende dingen. De positie van de gelovigen, in Christus, is heilig en zonder smet. Het is volmaakt in Christus. Dat spreekt van de “inwendige mens” (Ef.3:16), de nieuwe schepping in Christus. Kol.3:9-10 gaat over deze positie:

“Kol.3:9: Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken,

“Kol.3:10: En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

De positie van de nieuwe mens is dus dat hij HEEFT afgelegd de oude mens met zijn daden en de nieuwe mens heeft aangedaan. Maar in de brief aan de Efeziërs verwijst Paulus naar de praktische aspecten er van. Met andere woorden: het is zoals Paulus dat zegt in de brief aan de Filippiërs: “werkt uws zelfs zaligheid” (Fil.2:12). Hij zegt dat het God is “Die in u werkt” (Fil.2:13). Met andere woorden: het is geen werk VOOR uws zelfs zaligheid, omdat u reeds op Christus hebt vertrouwd, en u alreeds bent gered. U bezit de zaligheid. Hij zegt om in uw dagelijks leven praktisch “uit te werken” hetgeen God u reeds heeft gemaakt in Christus.

“Ef.5:3: Maar hoererijs en alle onreinigheid, of gierigheid, laat ook onder u niet genoemd worden, gelijkewijs het den heiligen betaamt,

“Ef.5:4: Noch oneerbaarheid, noch zot geklap, of gekkernij, welke niet betamen; maar veelmeer dankzegging.

Al deze dingen zijn dingen die de “andere Heidenen” doen waarover hij schreef in Ef.4:17. Zij wandelen “in de ijdelheid van hun gemoed” omdat hun verstand is verduisterd en ze zijn vervreemd van het leven Gods door hun onwetendheid door de verharding huns harten (Ef.4:17-18). Eertijds waren deze mensen dood door de misdaden en de zonden. Let op hun conditie:

“Ef.2:1: En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

“Ef.2:2: In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;

Hier zien we opnieuw de verwijzing naar “ongehoorzaamheid” welke is ongeloof. Hij zegt dezelfde dingen in de brief aan de Thessalonicenzen:

“2Thess.1:7: En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht;

“2Thess.1:8: Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

Hen die *“het evangelie niet gehoorzaam zijn”* zijn *“de kinderen der ongehoorzaamheid”*. Let op wat Paulus hier zegt:

“2Kor.4:3: Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan;

“2Kor.4:4: In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

Mensen zijn religieus en doen zeer religieuze dingen maar dat kan niemand redden. Alleen het feit van: *“verlossing door zijn bloed, de vergeving der zonden”* volgens de genade van God, zal iemand redden. Redding is alleen door het kruis van Christus en niet door werken opdat niemand roeme.

“Ef.5:5: Want dit weet gij, dat geen hoereerder, of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is, erfenis heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.

Alle dingen waarover Paulus hier spreekt zijn verbonden met de afgoderij van valse godsdienst.

“Ef.5:6: Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid.

Opnieuw is hier de ongehoorzaamheid het ongeloof van de religieuze mensen. Met andere woorden *“ze geloven niet”* de waarheid van het evangelie.

“Ef.5:7: Zo zijt dan hun medegenoten niet.

Met andere woorden, als kinderen van God, en niet als kinderen van ongehoorzaamheid, een gelovige moet geen medegenoot van deze dingen zijn. In plaats daarvan zegt hij:

“Ef.5:8: Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts.

Er zijn er die proberen om deze passage te gebruiken om te bewijzen dat een gelovige zijn redding kan verliezen. Maar dat kan niet waar zijn in het licht van hetgeen de gehele passage zegt. Ze zijn kinderen van God, ze zijn *“licht in de Heere”*, ze zijn verzegeld in Christus tot de dag van verlossing. Hij vertelt ze gewoon dat ze moeten wandelen zoals God hun reeds heeft gemaakt in Christus. Hij zegt niet dat ze deze positie kunnen verliezen. Als dat het geval was dan zou de redding DOOR WERKEN zijn. Maar het is duidelijk in Ef.2:9 dat het NIET uit de werken is en in Ef.2:10 dat we ZIJN maaksel zijn. Met andere woorden: Jezus Christus deed al het werk voor onze redding en dat werk is volmaakt en deze gelovigen zijn volmaakt in Christus.

“Ef.5:9: (Want de vrucht des Geestes is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid),

“Ef.5:10: Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij.

Er zijn in Gal.5:22-23 negen dingen die Paulus identificeert als “vrucht van de Geest”. Het zijn: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. “Beproevende” heeft het idee van testen. Met andere woorden: Ter goedkeuring, toe te staan of te onderscheiden.

“Ef.5:11: En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer.

“Ef.5:12: Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen.

Deze dingen, waarnaar hij verwijst, zijn de dingen waarover hij spreekt in Ef.4:17-18. Hun verstand is verduisterd. Ze wandelen in de ijdelheid van hun gemoed en ze zijn vervreemd van het leven Gods vanwege hun onwetendheid. Het bestraffen is het tegengestelde van beproeven. Het moet berispt worden. Met andere woorden: heb er geen gemeenschap aan.

“Ef.5:13: Maar al deze dingen, van het licht bestraft zijnde, worden openbaar; want al wat openbaar maakt, is licht.

“Ef.5:14: Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Het idee is om te ontwaken. U bent niet langer in duisternis maar in het licht van de Heer. Daarnaast moet u ook wandelen als kinderen van God.

“Ef.5:15: Ziet dan, hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen.

“Ef.5:16: Den tijd uitkopende, dewijl de dagen boos zijn.

“Ef.5:17: Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren zij.

Het is niet de wil van de Heer voor een gelovige om in duisternis te wandelen in de dingen dezer wereld en ook niet in de blinde religie van deze wereld. Paulus bad voor de Efeziërs in hoofdstuk één dat God hun de geest van wijsheid zou geven en openbaring in de kennis van Hem.

“Ef.5:18: En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest;

“Ef.5:19: Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in uw hart;

Van het “vervuld worden met de Geest” wordt gezegd dat het iets is dat de gelovige moet doen. Het contrast in het vers is tussen het dronken zijn van de wijn en het vervuld zijn met de Geest. In Kolossenzen is een parallelle vers:

“Kol.3:16: Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart.

Het vervuld worden met de Geest is om het woord van Christus rijkelijk, en in alle wijsheid, in ons te laten wonen. Het woord van Christus is geen verwijzing naar wat Christus op aarde heeft gesproken in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, maar wat Christus heeft gesproken door Paulus waarvan hij zei het door te geven aan getrouwe mensen dat zij eveneens in staat zullen zijn om anderen te leren (2Tim.2:2). Enige getrouwe mannen hebben tot de Efeziërs gepredikt, zij hebben geloofd en hun vertrouwen op Christus gesteld, en als gelovigen zijnde schrijft Paulus deze dingen aan hen.

“Ef.5:20: Dankende te allen tijd over alle dingen God en den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus;

Waar danken wij voor? Hij zegt altijd voor alle dingen. In 1 Thessalonicenzen zegt hij eveneens om “in alles” te danken.

“1Thess.5:18: Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.

De reden waarom we voor en in alle dingen danken is omdat, volgens Rom.8:28: *“En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn”*. Zijn voornemen is de aanneming van kinderen in Efeziërs 1:5 en is naar het welbehagen van Zijn wil. Het is de wil van God dat zijn kinderen gelijkvormig worden aan het beeld van Zijn Zoon, opdat Hij de eerstgeborene zij onder vele broederen. Aangezien gelovigen voorbestemt (verordineert) zijn om met de Heer te leven in heerlijkheid dan moet het leven op deze aarde anticiperen op dat leven in heerlijkheid met de Heer.

“Ef.5:21: Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods.

“Ef.5:22: Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere;

“Ef.5:23: Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams.

“Ef.5:24: Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.

Merk op dat dit onderricht niet is gericht aan de mannen om bevelen te geven. Dit onderricht is gericht aan de vrouw. Dit is de werkwijze van God. De nu volgende instructie is aan de mannen:

“Ef.5:25: Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven;

“Ef.5:26: Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord;

“Ef.5:27: Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

“Ef.5:28: Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief.

“Ef.5:29: Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkewijs ook de Heere de Gemeente.

We hebben dus eerst de instructies aan de vrouwen (vers 21 t/m 24) en dan hebben we de instructies aan de mannen (vers 25 t.m 29), en dat is naar de wil van de Heer.

Merk op dat de gemeente gereinigd is en dat dat is gebeurd door het woord. De gemeente is een verheerlijkte gemeente. Paulus zegt in de brief aan de Kolossenzen dat, indien Christus, die ons leven is, zal verschijnen, ook wij met Hem in heerlijkheid zullen verschijnen.

“Ef.5:30: Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.

Er is maar één gemeente die het lichaam van Christus wordt genoemd. Deze Efeziërs werden leden van HETZELFDE LICHAAM waarvan Paulus en de eerdere gelovigen leden van waren. Zij waren degenen *“die eerst in Christus gehoopt hebben”* in Ef.1:12. Deze Heidenen, aan wie Paulus schrijft, zijn medeërfgemenen geworden en van hetzelfde lichaam door het geloof in het evangelie en het vertrouwen in Christus als hun Redder. (zoals in Ef.3:5-6).

“Ef.5:31: Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen.

“Ef.5:32: Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.

Deze grote verborgenheid verwijst terug naar Genesis 2:24 en zelfs naar Genesis 1:27:

“Gen.1:27: En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.

Zoals in Adam allen sterven zo zullen allen in Christus levend gemaakt worden. Maar de grote verborgenheid hier gaat over het lichaam van Christus en niet over *“de bruid van Christus”* zoals er wordt gezegd. De taal aangaande de *“bruid”*, in het boek Openbaring, behoort tot Israël. Het was geen verborgenheid dat God *“hen getrouwd had”* zoals dat staat in Jeremia 31:32.

Er was een echtscheiding, geschreven in Jeremia:

“Jer.3:8: En Ik zag, als Ik ter oorzaak van alles, waarin de afgekeerde Israel overspel bedreven had, haar verlaten, en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.

“Jer.3:20: Waarlijk, gelijk een vrouw trouwelooslijk scheidt van haar vriend, alzo hebt gijlieden trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, gij huis Israels! spreekt de HEERE.

En in Jesaja:

“Jes.50:1: Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.

En de profetie in Hosea spreekt van een toekomstig hertrouwen:

“Hosea 2:19: En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.

“Hosea 2:20: En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.

De grote verborgenheid waarvan Paulus hier spreekt gaat niet over de “bruid, de vrouw van het Lam” van het boek Openbaring, daar gaat het over Israël, maar de grote verborgenheid betreft Christus en de gemeente, welke is zijn lichaam. Het heeft te maken met het feit dat wij leden van zijn lichaam zijn, van zijn vlees en van zijn beenderen. Wij zijn IN Christus uitverkoren voor de grondlegging der wereld naar de voorkennis van God dat wij Christus zouden vertrouwen als onze Redder. Het is eveneens interessant om op te merken dat het woord voor “man” hier in hoofdstuk vijf exact hetzelfde woord is als “volkomen man” in Ef.4:13. Het lichaam van Christus is mannelijke en niet vrouwelijk zoals in het geval van de verwijzingen naar de bruid met betrekking tot Israël.

En het laatste vers is een instructie aan mannen en vrouwen:

“Ef.5:33: Zo dan ook gijlieden, elk in het bijzonder, een iegelijk hebbe zijn eigen vrouw, alzo lief als zichzelf; en de vrouw zie, dat zij den man vreze.

HOOFDSTUK 6

Hoofdstuk zes begint met een voortzetting van de context die is begonnen in hoofdstuk vijf vers 21:

“Ef.5:21: Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods.

De passage heeft vervolgens speciale instructies voor mannen en ook voor vrouwen, en het laatste vers is:

“Ef.5:33: Zo dan ook gijlieden, elk in het bijzonder, een iegelijk hebbe zijn eigen vrouw, alzo lief als zichzelf; en de vrouw zie, dat zij den man vreze.

En dan gaat hoofdstuk zes verder met:

“Ef.6:1: Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht.

“Ef.6:2: Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte),

“Ef.6:3: Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde.

Ouders hebben een overweldigende verantwoordelijkheid om hun kinderen op te voeden in de weg die ze moeten gaan volgens de Spreuken. Paulus verwijst naar de moeder van Timotheüs en naar zijn grootmoeder in 2Tim.1:5. Hij spreekt van het waarachtig geloof van Timotheüs welks, zegt hij, eerst woonde in zijn grootmoeder en in zijn moeder. Ouders moeten hun kinderen leren om het woord der waarheid recht te snijden. Paulus verwijst hier naar Exodus 20:12 waar wordt gezegd: “*Eert uw vader en uw moeder*” en dat houdt een belofte in: “*opdat uw dagen verlengd worden ,.....*”.

“Ef.6:4: En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.

Opvoeden betekent onderwijs en opleiding. Vermaning is het aandacht vragen voor, zoals voor de leer. Het betekent eerder een lichte berisping dan het “verwekken” tot toorn.

“Ef.6:5: Gij dienstknechten, zijt gehoorzaam uw heren naar het vlees, met vreze en beven, in eenvoudigheid uws harten, gelijk als aan Christus;

“Ef.6:6: Niet naar ogendienst, als mensenbehagers, maar als dienstknechten van Christus, doende den wil van God van harte;

“Ef.6:7: Dienende met goedwilligheid den Heere, en niet de mensen;

In de bijbel zijn er, naar het vlees, dienstknechten en meesters. Onesimus, in het boek Filemon, is daarvan een voorbeeld. Hij had Filemon blijkbaar verlaten, maar Paulus, in Rome, noemt hem “mijn zoon” omdat Paulus zegt: “*denwelken ik in mijn banden heb geteeld*” (Filemon 1:10). Paulus heeft hem terug gezonden naar Filemon “*Nu voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefden broeder*” (Filemon 1:16).

De toepassing die kan worden gemaakt van deze passage is de houding en verhouding tussen werknemer en werkgever. Niet slechts het doen van “ogendienst” maar als een gered iemand, een dienstknecht van Christus, die hun werk serieus en vanuit het hart doen.

“Ef.6:8: Wetende, dat zo wat goed een iegelijk gedaan zal hebben, hij datzelve van den Heere zal ontvangen, hetzij dienstknecht, hetzij vrije.

En tenslotte zegt hij:

“Ef.6:10: Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht.

Gelovigen wandelen in Zijn kracht en in zijn macht, niet in die van onszelf. Paulus bad voor de Efeziërs in hoofdstuk één dat ze zouden weten: “*welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven*” (Ef.1:19). Dat geloof is “*naar de werking der sterkte Zijner macht, Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel*” (Ef.1:19b-20).

Gelovigen hebben die positie in Christus. Het idee dat Paulus hier presenteert is het leven te leven waartoe God ons heeft bereid in Christus.

“Ef.6:11: Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des duivels.

“Omleidingen” hebben te maken met bedrog. Het doel van de duivel is om een gered persoon te neutraliseren. De duivel kan een gered persoon niet “bezitten” omdat een gered persoon “*duur gekocht is*” (1Kor.6:20), en de Heer toebehoort. Maar de duivel kan mensen misleiden en hij doet dat ook. De wapenrusting is om STAANDE te blijven teneinde niet misleid of bedrogen te worden.

“Ef.6:12: Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

De duivel heeft zijn eigen “leger”. Ze zijn niet van vlees en bloed. Er wordt naar hen verwezen als “*overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld.....*”. De duivel is de god van deze wereld en hij werkt vandaag de dag op volle kracht. Het is zijn doel om de geest van hen die niet geloven te verblinden en het geloof te neutraliseren van degenen die geloven.

“Ef.6:13: Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en alles verricht hebbende, staande blijven.

We leven heden ten dage in de boze dag. Het wordt genoemd “de dag van de mens”. Wij leven in een tijd dat de “verborgenheid der ongerechtigheid” (2Thess.2:7) werkt. Dat heeft te maken met het Satanische systeem en de wereld is daarmee gevuld. Het is sociaal, politiek, economisch en religieus. Miljoenen mensen zijn vandaag de dag gevangen in valse religie terwijl miljoenen anderen afgeleid worden door sociale verbeter programma’s, door politici en door economische gebeurtenissen die in de wereld plaats vinden.

Als u “alles hebt verricht” en de gehele wapenrusting hebt aangedaan dan omschrijft hij u als:

“Ef.6:14: Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid;

De WAARHEID waarnaar Paulus hier verwijst is het woord der waarheid, het evangelie UWER zaligheid (Ef.1:13). Het wordt alleen gevonden in de brieven van Paulus. Aan Paulus is de WAARHEID gegeven betreffende het lichaam van Christus. Die waarheid ter redding is dat Christus is gestorven voor onze zonden, al onze zonden. Hij is overgeleverd voor onze overtredingen en is opgewekt voor onze rechtvaardigmaking. Paulus waarschuwde voor mannen die afdwalen van de waarheid en zich tot fabelen richten. De religie is heden ten dage vol met fabelen. Paulus zei dat in de laatste dagen de mannen “een gedaante van godzaligheid” (2Tim.3:5) hebben maar dat ze de kracht daarvan verloochend hebben. Godzaligheid is het evangelie dat Paulus predikt, maar er zijn er vandaag de dag velen in de religie die het niet willen ontvangen en geloven.

We moeten onze “lendenen omgord” hebben met de waarheid van het evangelie. Dan zegt hij: “aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid”. Dat is geen verwijzing naar onze rechtvaardigheid maar naar de rechtvaardigheid van God.

“Filippenzen 3:9: En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;

Dat is het wat een gelovige aan moet doen. Ons wordt gezegd in de brief aan de Romeinen om “in nieuwigheid des levens te wandelen” (Rom.6:4). Die nieuwigheid des levens is ons leven te leven in het vlees door het geloof VAN de Zoon van God. We moeten onszelf dood houden voor de zonde, “maar Gode levend zijn in Christus Jezus, onzen Heere”. (Rom.6:11). Dat is zoals God het heeft bedoeld en ons wordt gezegd om hetzelfde te doen.

“Ef.6:15: En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie des vredes;

De voeten geschoeid hebbende omvat het idee van “gaan”, en om te gaan moeten onze voeten daartoe bereid zijn. We moeten weten wat we geloven en waarom we het geloven. We moeten bereid zijn om dat te delen met anderen. We moeten de waarheid spreken. We moeten de mensen kunnen vertellen dat hun zonden vandaag de dag niet het probleem zijn omdat God in Christus, aan het kruis, de wereld met zichzelf heeft verzoend. Hij deed dat door onze zonden toe te rekenen aan Jezus Christus. Hij heeft hem voor ons tot zonde gemaakt. God rekent vandaag de dag de mensen hun zonde niet toe. In plaats daarvan rekende hij, bijna tweeduizend jaar geleden, Christus onze zonden toe. Onze zonden zijn reeds geoordeeld en Christus is daarvoor gestorven. Dus het enige wat God een ongelovige toerekent is zijn ongelof. Wij moeten de mensen dat vertellen en hun dat laten zien in de daarbij behorende verzen.

“Ef.6:16: Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen.

Die vurige pijlen komen van de duivel om te proberen de gelovige van zijn koers af te laten wijken om hem te neutraliseren. Het is het geloof VAN Christus wat resulteerde in onze zaligheid. Dit is het schild dat we hebben. Ons geloof groeit als we ons benaarstigen (ijverig zijn) om onszelven Gode beproefd voor te stellen, dat wil zeggen het woord van God ijverig bestuderen. (2Tim.2:15). Onze situatie met God in het lichaam van Christus is glorieus, en heeft geen vlek of rimpel. (Ef.5:27). We staan voor God in zijn eigen volmaaktheid, niet de onze. Dit is het schild dat wij hebben. Zie in het boek Romeinen:

“Rom.8:38: Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

“Rom.8:39: Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Let op de engelen en overheden en machten. Zij zijn degenen die het kunnen proberen maar ze zijn niet in staat om ons te scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus onze Heere. Onze rechtvaardigmaking is gekomen als resultaat van ZIJN geloof. Dat is het schild van geloof dat vandaag de dag deel uitmaakt van de gehele wapenrusting van God.

“Ef.6:17: En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

Een helm zet je op je hoofd. Het verwijst naar de kennis die u heeft, de kennis van uw redding. Paulus zegt dat God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen. (1Tim.2:4). De waarheid is het evangelie. Paulus zegt “want ik weet, WIEN ik geloofd heb” (2Tim.1:12). Hij zegt niet “in wie”. En hij zegt: “*ik ben verzekerd, dat Hij machtig is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag*”. (2Tim.1:12). Paulus schrijft zijn redding toe aan de Heere Jezus Christus. Dat is wat een gelovige vandaag de dag doet. Wij schrijven onze redding toe aan de Heer. Wij schrijven het toe aan Hem en laten het bij Hem, omdat we Hem vertrouwen.

Merk ook het zwaard van de Geest op waarvan hij zegt dat het Gods Woord is. Het Woord van God, de bijbel, is het wapen dat de gelovige heeft om stand te houden en tegenstand te bieden. Paulus spreekt hier over het betrokken geraken bij de oorlogvoering:

“2Kor.10:4: Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten;

“2Kor.10:5: Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus;

De kennis van God is vervat in het geschreven woord van God. Het Woord geloven en voor waar aannemen is de enige manier dat het effectief wordt. Mensen bedenken dingen die God dwaas noemt. De wijsheid van de wereld is dwaasheid voor God. (1Kor.3:19). Het woord van God is volgens de brief aan de Hebreëen levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, het is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten . (Hebr.4:12).

Het enige tastbare ding dat u heeft in deze wereld en dat toebehoort aan God is uw oude Statenbijbel. Het bevat het volmaakte en bewaarde woord van God. We moeten het nemen, bestuderen, lezen en geloven.

“Ef.6:18: Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;

Let nu op de verzen in het volgende vers:

*“Ef.6:19: En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om **de verborgenheid van het Evangelie** bekend te maken;*

Paulus zegt de Efeziërs om altijd te bidden en te bidden voor al de heiligen, en dan zegt hij: bid voor mij. Let op het doel van het voor hem bidden: “*opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de **VERBORGENHEID VAN het Evangelie** bekend te maken*”.

De verborgenheid VAN het evangelie heeft te maken met de redding van deze Efeziërs en van u en van mij. Het hoort bij de verborgenheid waarover hij schrijft in hoofdstuk drie, waar hij het noemt de “onnaspourlijke rijkdom van Christus”. Hij noemt het “de gemeenschap der verborgenheid”, dit was niet in de Schriften te vinden want het was verborgen in God. (Ef.3:9). Deze verborgenheid is MEERDERE openbaring en is onderscheiden van andere

verborgenheden waarover Paulus voorheen heeft geschreven. Vanwege deze verborgenheid is Paulus letterlijk een gevangene in Rome.

“Ef.6:20: Waarover ik een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelfde vrijmoediglijk moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken.

Nu noemt hij de bezorger van de brief:

“Ef.6:21: En opdat ook gij moogt weten hetgeen mij aangaat; en wat ik doe, dat alles zal u Tychikus, de geliefde broeder en getrouwe dienaar in den Heere, bekend maken;

“Ef.6:22: Denwelken ik tot datzelfde einde tot u gezonden heb, opdat gij onze zaken zoudt weten, en hij uw harten zou vertroosten.

Het blijkt dat Paulus Tychikus naar Efeze heeft gezonden kort voordat hij 2Timotheüs schreef (zie 2Tim.4:12). Als dat zo is dan zouden de brief aan de Efeziërs en 2 Timotheüs de twee laatste brieven zijn die Paulus heeft geschreven.

“Ef.6:23: Vrede zij den broederen, en liefde met geloof, van God den Vader, en den Heere Jezus Christus.

“Ef.6:24: De genade zij met al degenen, die onzen Heere Jezus Christus liefhebben in onverderfelijkheid. Amen.